

pergissq. Admisso subdere calcem equo. Nec frustra quidē. Nam (ut inquit Naso) interdum, Dux **Prouer.**
bene pugnautes incitat ore airos. Vt iam tu Sperate constantie hunc tenorem seruares assidue.
Et professionis tue regulam, qua dicitur. Quod **De reg. in**
semel placuit, amplius displicere non potest, animo **ris lib. 6.**
complectereris & opere. DICES forsā, errores imbibiti, & placuerunt prius, & placent hodie, nec unq̄ in posterum displicebunt. Sed malum cōsiliū (inquit Publius) quod in melius mutari non **Gel. ca. 14**
potest. Est & tritissimū vulgū illud. Sapientis est **lib. 17.**
in melius mutare propositum. Num ignoras & **Prouer.**
illud? Cui defuit prima sapientia, conuictus saltem **Augustini**
habere secundā. Id est post stultitiam resipiscere. **dictum.**
Dicas Sperate quid nobis agere placuit, quidne agimus in presentia, quod iure prudens quispiam reprehendat? Quod me (inquires) excommunicastis, excommunicatum publice declarastis, hereticum crudeliter proclamastis, nec desinitis me hereticū ingter proclamare. **SUPERIORIBVS** diebus quom quibusdam tuis literis responderemus, diluimus hac omnia satis multis. Excommunicauimus te, ac excommunicatam iure optimo publice declarauimus, non quod hereticum conuictus fueris apud nos sed quod ob suspectā quadam in subgestu, populi predicaras, ad Sindici facultatis nostrae hereticæ prauitatis inquisitricis instantiam, a nobis

tu in ea re idubitatū indicibz secreto primo de-
mun publice citatus, aut tu ipse, aut per procura-
torem tuum aliquem, ut debueras, comparere
penitus renuisti, renuistiq; hodie contumaciter. Er-
go instante prefate facultatis Sindico, ob contu-
matiam tantum tuam, seruatō ad ungulam. Cano-
nici iuris processu, cuius te Doctorem aperte te-
staris, te excommunicatum fore literis nostris decla-
rauimus. Sed te hereticum sicut nec antea, sic nec
nunc traduximus ullo modo. Et quam ratione
te fore hereticum potuimus proclamare, quom te
nec uisimus, nec audiuius, nec contra te tandem
heretici quippiam delatum ad nos fuerit? Putas
ne interpretari nos iuris formam penitus ignorare?
Libuit hoc loco propter eos saltem, quibus indig-
nos extimas Vicuenses, ex cap. 13. tituli septimi,
5. Decretalium ex uniuersali cōcilio iuris uerba
referre. Qui autem (inquit) inuenti fuerint sola
suspitione notabiles, nisi iuxta considerationem su-
spitionis, qualitatemq; persone propriā innocen-
tiam congrua purgatione mōstrauerint, anathe-
matis gladio feriuntur, & usq; ad satisfactionem
condignam ab omnibz excluduntur. Ita quod si per
annum in excommunicatione persisterint, extunc
uelut heretici condemnentur. Hec ad uerbum in
canone nunc citato. Non igitur opus est sperare,
ut te hereticum proclamemus. Quandoquidem
f. clm

factum ipsum tuū te talem fore protestatur aperi-
 te. Sunt et in hac sententiam canones contrā alij.
 Sed scimus te professionis tuæ canones floccifice-
 re. Quid mirum igitur si qui fuerint, qui non absti-
 nent tibi quoq; reddiderint rationem? Causas tu-
 as cur citatus non comparueris ante nos, quom ad
 te scriberemus, aduimus plusq; satis. Consilium non
 strum hac in re fuit, ut quod habemus a te inco-
 n- sulte neglectum constat, resarciat saltem in præ-
 sentia quouis modo. Dabimus tibi ueniendi ad nos
 ex sententia tua accessum liberum. Audiemus te
 coram. Audies et tu uicissim nos. SED ueremur, Prouer-
bia.
 ne sardo dulciter decantemus. Aut ante porcos, bia.
 fulgentes margaritas mittamus. Obijcient prate-
 rea forsā nobis iactatum passim illud. Possessa lu- Prouer.
 pis omis uix eripitur. At et Deus, impoenitentes
 quāuis homines, paternis hortatibus reuocat ad
 se ingiter. SV Spicatur nō nulli Sperate, sic pha-
 natici quippiam antehac ebuisse te, ut ex Spera-
 to in quadam Magica spe in desperationem uer-
 sa, in Desperatum fueris uersus totus. EX HIS
 collige Sperate, falsum te scripsisse, falsa; scripta
 tua nuperrime inuulgasse, Articulos scilicet quou-
 nis tuos ex sermone tuo collegisse nos, eosdemq; cō-
 demnasse collectos. LEGEBATUR, nuper non
 nisi iustus causa (Quis de Sperato loq uelit serio?)
 in eruditorum hominum cœta barbari Sperati
 sunt.

E hæc

hæc barbaries. Aderat cum cæteris quispian tum
probus, tum insignis veritatis amator. Miror (in-
quit is) unde motus fuerit Speratus ut in sua hæc
barbarie tam pugilice, Athletice, Pæcratice, im-
pudenterq; fuerit emittitur. Nal certe, & comitibus
sagax alter, mirandum fodei. Quandoquidē (inqt)
quicquid Speratus est, sit licet paucillulus, hoc sibi
frequentata nocteq; dieq; mendacissima menda-
cia contulerunt. Furrunt nec pauci quidem ex ijs,
quibus Speratus intus, & in cute notus erat, qui
nelinuerando asseriebant, tantum uni mendaci
Sperato profuisse mendacia, quantum multis in-
culpatis hominibus veritatem. Quæ per Deum
immortalē esset hodie in terris Sperati memoria,
si hæc profinum vulgus non mendacissima menda-
cia mendacissimus Speratus mendacissime docuisset.
Esa. ca. 5. Idest suasset malum esse bonum, & bonum
malum, amarum dulce, & dulce amarum, sapi-
entiam ignorantiam, & ignorantiam sapientiam,
virtutem vitium, & ediversionem virtutis. Non
defuerunt, qui Speratum ironice landarent, quod
nouerit Speratus ipse mendacissimis mendacijs qua-
tecunq; parasse sibi apud vulgus nomen, quod ve-
racissimis veritatibus parare nequiverit. Idipsum
vel inimicissimis exoptandum. ET cur nos mēdæx
Sperate inique omnes mendaces uocitas? Enimvero
mendacis rei est, excogitatis mendacijs quoad po-
terit,

terit, se tueri. Sed quid mirum nos a mendaci Sperato mendaces dici: qui mendaces extimat omnes, qui sua olida pice non fuerint conspurcati. Mendaces apud hunc Speratū, Pontifices omnes summi. Quævis in hanc usq; diem uniuersalia studia mendacia. Papistici mendaces quotquot fuerint. Religiosi mendaces. Eorum nota mendacia. Professiones mendaces eorūdem. Sed gaudendum nobis, quoniam mendaces sunt necesse est, qui a mendacissimo Sperato ueraces quamvis ratione dicuntur. Cane Sperate, ne posthac ueraces nos uocites quouis modo. Nūl gratius certe nobis, quam mendaces dici tuo mendacissimo testimonio. Dispercamus, si non decorant ueritatem isthæc mendacia, Prouerbiū.

Speratus.

Atqui outhinam aliquādo cū Christo redeatis in gratiam, Valete.

Facultas Theologica.

OPTAS tandem Sperate, ut aliquando cum Christo redeamus in gratiam. Amplectimur optatum hoc tuum. SED uideat, ne tu carens Christi gratia, minus prudenter eandem nobis quamvis ratione exoptes. Veluti si diuitem conetur ditare pauper, et carbonaria calcariam decorare. Vel ut Therites animet Acacidem. An potius Sperate